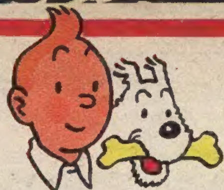

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG —

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

46

DE WRAAK VAN DE CHEYENNES

VOLLEDIG VERHAAL DOOR FRED FUNCKEN

In Canada, bij het begin van de Herfst van het jaar 1749. Aan de zoom van het Abitibimeer verheft zich een grote Franse vesting.

(1) Honden : « chiens ». Naam welke de Fransen aan de Cheyenne-In-dianen gaven.

De aspirant stapt door het uitgestrekt en prachtig woud...

Maar het wild vlucht voor de jager die nogal wat leven maakt...

Woedend komt de grote beer afgestormd...

Plotseling blijft hij staan...

...wankelt en valt neer. In zijn flank steekt er een pijl...
Dat is kras !

Een Indiaan met z'n boog in de hand komt nader...
Vrede zij met je, Bleekgezicht ! Maticonah groet je !

Hm.. ik... Je tussenkomst was heel gelukkig... Dank je... Dank je... mijnh... hm... hm... dank je !

Ik zie dat je krijger bent, dus kan je me misschien naar de grote wigwam van de blanke chef leiden ?
Je bedoelt het hoofdkwartier van mijn oom ? Heel zeker, dat doe ik met veel genoegen !

In gezelschap van zijn redder gaat de jongen terug naar het fort...
Maticonah wil de vredespijp roken. De Cheyennestam heeft de strijdbijl begraven.
M'n oom zal blij zijn als hij dat hoort !

Bij de ingang van het fort kijken de schildwachten hen verbaasd na...

Wanneer de officieren onze vriend zien aankomen, schrikken ze op...
Verduiveld ! Kijk eens naar het wild dat onze aspirant meebrengt !
We moeten die Indiaan aan de deur zetten alvorens de kolonel hem in de gaten krijgt...

Mijne Heren, jullie babbelen nog erger dan eksters !... Ha, daar komt m'n neef ! Waar kom je vandaan, mijnheer ? Heb je in het slijk gewoeld als een everzwijn ?
Oom, ik stel je Maticonah, het groot opperhoofd van de honden, voor. Hij is gekomen om je de vrede aan te bieden !

Wat ? Een Indiaan hier in het fort? Dwaas ! Domkop ! Neem die verwenste hond zo dadelijk gevangen !
Maar...

Soldaten stormen vooruit, doch onze jonge vriend werpt zich voor hen...
Die Indiaan is oprecht ! Luister toch naar hem! Doe hem geen leed!

De Indiaan maakt van dat ogenblik gebruik om weg te lopen...

Een schildwacht wil de vluchteling weerhouden, doch krijgt een slag van de strijdbijl en valt bewusteloos neer...

...dan zwaait het opperhoofd van de Chevennestam zijn strijdbijl en zegt:

Het wapen valt fluitend vlak voor de voeten van de kolonel...

De volgende morgen...

(1) Deze straf bestond nog in de legers van de XVIIIe eeuw.

Op zekere dag in October...

De volgende morgen, op het moment dat de kolonel zich gereed maakt om het fort te verlaten...

Sedert vier dagen trekken de soldaten door het woud, dat steeds dichter en dreigender wordt...

Plotseling weerklinkt de oorlogskreet van de Cheyennes !

Alarm ! De Indianen !

Drie dagen later komt een overlevende op het fort toe en brengt verslag uit over de ramp...

Onze soldaten werden letterlijk weggemaaid! De officieren en overlevenden werden door de Indianen meegevoerd. Het is vreselijk!

Daar stapt onze vriend vooruit...

Krijg ik een paard, Mijnheer?

Hm...Ik kan het je moeilijk weigeren. De daad die je wilt stellen is waardig van de naam die je draagt !

Drie dagen lang rijdt de kleine soldaat door het woud...

Hemel ! Hier is het slagveld... Die arme kerels !

De Roodhuiden kunnen niet ver meer af zijn...

Twee krijgers duiken plotseling op...

Hola, ze zijn veel dichter dan ik dacht !...

Enkele minuten later komt onze vriend in het kamp van de Indianen.

Gegroet, Maticonah! Ik kom je de vrede aanbieden !

Te laat broeder ! De bleekgezichten verkozen de strijd!

Mijn neef hier ?

Je komt net op tijd om de dood van de blanke chef bij te wonen. Ik weet dat je gestraft werd omdat je me geloofde. Je zult gewroken worden !

Ik kom niet om me te wreken maar om de blanke chef te redden. Ik vergeef hem. Ik vertrek met hem, of ik sterf gelijk hij !

Je hebt een goed hart, broeder. Neem de gevangenen mee, ze zijn van jou ! Ik trek me terug tot Manitoba, maar zeg aan je broeders, dat ze zich nooit meer verder wagen dan tot aan de open plek in het sparrenwoud want een tweede maal vergeef ik niet ! Ik heb gezegd !

God zegene je, Maticonah!

En terwijl ze terug rijden...

Jongen, ik weet niet hoe ik het moet zeggen... Ik ben beschaamd... Jij zette onze naam meer eer bij dan iemand van je voorvaderen !

We moeten ons haasten, oom ! In het fort heeft men je nodig !

EINDE

Volgende week: FONCK, JACHTKAMPIOEN 1914-1918

KUIFJE IN PORTUGAL

DAT ons blad er weerom heel wat beter en mooier op geworden is, heb je sinds enkele weken kunnen vaststellen. Maar het ontgaat onze lezers, natuurlijk, dat « Kuifje » intussen ook ver buiten de grenzen steeds meer en beter bekend geraakt.

In het kleinste dorpke van Romaans Zwitserland, in Noord Afrika en aan de voet van de Pyreneeën zowel als te Parijs kunnen de Frans-sprekende jongens onze Parijse uitgave kopen, die nog heelwat verschilt van de Frans-Belgische uitgave die de meeste Kuifjeslezers wel kennen.

In Denemarken, Zweden, Engeland, Duitsland en Italië (om maar van enkele Europese landen te spreken) verschijnen verschillende Kuifje's verhalen in jeugd-dag- en weekbladen. Ook buiten Europa worden de avonturen van onze helden vertaald, gedrukt en gevolgd: in Canada, Brazilië en Chili.

Vandaag wou ik je alleen door de reproductie in het Portugees van 'n paar titels van geliefde verhalen van « Kuifje », de bekendheid tonen, die we in het Land van de Sardientjes, langs het belangrijkste Portugees jeugblad om, verkregen hebben.

Niet alleen te lande wordt « Kuifje » mooier en groter, maar ook ver buiten onze grenzen leert de jeugd van andere volkeren onze tekenaars en hun verhalen waarderen.

Is dat niet fijn?

Kuifje

Onze Brievenbus

ROLAND DE ROUVE, HOFVELD 119, SCHORISSE, wenst postzegels te ruilen met Kuifjeslezers uit alle landen. Wie hem een postzegel van de Ronde van Frankrijk kan bezorgen, krijgt er vijf andere voor. Men schrijve hem rechtstreeks.

WILLY WAEYTENS, VAN SINT-AMANDSBERG, BIJ GENT, zond ons enkele weken geleden een opstel voor onze rubriek « Hou je van dieren ? ». Hij verwondert er zich over dat het nog niet in ons blad verschenen is. Je moet weten, Willy, dat er honderden inzendingen zijn, en we maar één enkel opstelletje per week kunnen publiceren. Zelfs indien je anecdote tot de beste zou behoren, zou het nog een tijdje duren eer ze aan de beurt kan komen. Hartelijk.

RAYMOND THYS, VAN ANTWERPEN, houdt dolveel van vliegtuigen. Hij heeft een prachtige documentatie van de nieuwste modellen aangelegd. Graag zou ik die eens wilen inkljken. Misschien kunnen we bepaalde dingen uit die documentatie in « Kuifje » gebruiken. Stuur je ze eens op, Raymond? Met beste dank bij voorbaat. (N.B. Wat dacht je van onze Mig ?)

BERNARD VUYLSTEKE, VAN ZELE, is een dichter in de dop. Hij zond me een epos getiteld « Van een Koffieboon ». Al is het geen hoge poëzie, 't is niettemin een aardig versje. Ik hoop nog van je te horen, Bernard!

FAMILIE STEVERLINCK, KORTRIJK. — Zouden jullie niet eens een familiaal referendum houden over onze verschillende tekenverhalen en rubrieken en me dat laten geworden? Herinner er jullie grote broer maar eens aan, dat hij me een reportage heeft beloofd over zijn reis naar Vuurland. Het beste voor allen, zeker voor papa en mama.

LUC SNOECK, VAN PITTEM, is nog geen regelmatig lezer van «Kuifje», maar hij is thans reeds mans genoeg om onze verhalen te kunnen volgen. Ik hoop hem weldra onder mijn trouwe lezers te rekenen. Hartelijk.

ERIK VAN DEN ABEELE, VAN LEUVEN, zou minstens de helft van ons blad willen gevuld zien met teksten, tekeningen en foto's die tot enig onderwerp zouden hebben: de auto, en nog eens de auto! Dat is enigzins verstaanbaar, want hij verklaart dat hij autotechnieker wil worden. Je moet echter begrijpen, Erik, dat iedereen daar zo niet over denkt, en « Kuifje » geen vakblad is. Je minimum aan auto's krijg je beslist, Erik.

HOU JE VAN DIEREN

Kat en hond zijn dikke vrienden

OP een dag kwam een grote zwarte hond bij ons aangelopen. Daar we al een kat hadden, besloten we een advertentie in de krant te plaatsen maar er kwam niemand opdagen. We moesten hem toen wel naar de Dierenbescherming brengen. Maar, de volgende dag, omstreeks tien uur, stond hij bevuild en uitgeput voor ons deur.

Vader informeerde bij de directeur van de Dierenbescherming en deze vertelde, dat Blacky, zo hadden we hem gedoopt, de hele nacht had geblaft en gehuild. Hij had zich kunnen losrukken en was over een zes meter hoge muur geklommen. Wij waren allen zo getroffen dat wij hem hebben gehouden. Zelfs ons poes Minet, was ermee accoord en zij en Blacky zijn dikke vrienden.

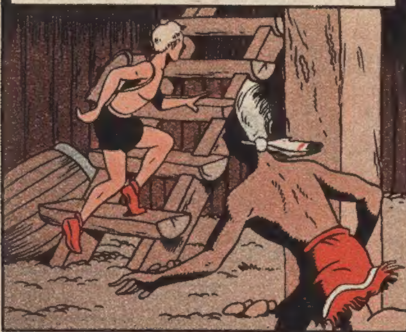
Jan Elias tot Castricum
van Brasschaat.

Schrijf ons vlug welk album je wenst en... het wordt je per omgaande toegezonden.

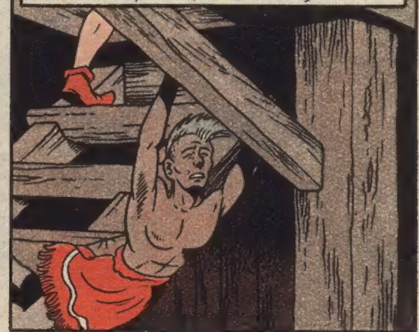
KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

Tijl en Sluwe Vos worden in de kruitkamer van het fort door een soldaat ontdekt. Deze geeft dadelijk alarm. Onze vrienden trachten te ontkomen...

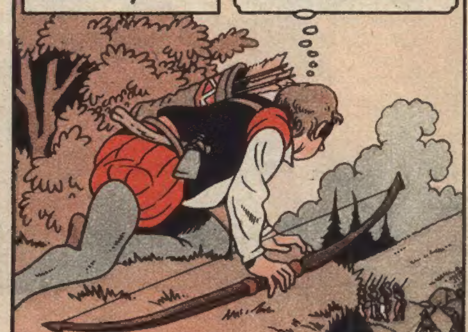

(Wordt voortgezet.)

RIDDER ARNOUT

Arnout is dwars over het slagveld gereden om hulp te halen en werd door de pijl van een Turk geraakt. Hij legt zich tegen de hals van z'n paard en doet alsof hij dood is...

Arnout komt tussen de bomen en het welig struikgewas slechts met moeite vooruit...

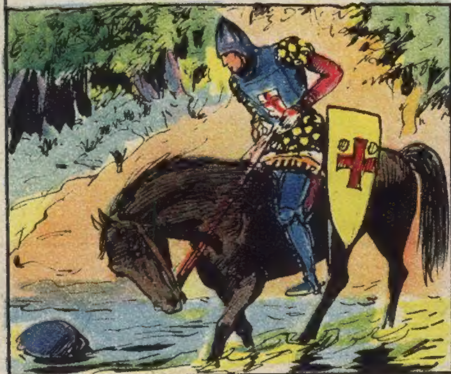
Eindelijk bereikt hij een open plek en ziet...

...een bergrivier, die een sterke stroming heeft, doch ondiep is...

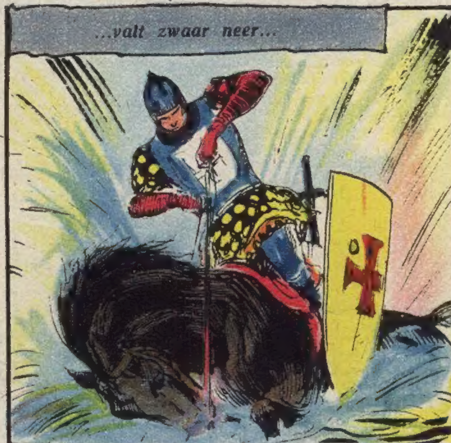
Hij leidt zijn paard voorzichtig door de draaikolken, doch plotseling...

...glijdt het dier over een steen uit...

...valt zwaar neer...

..en breekt de hals.

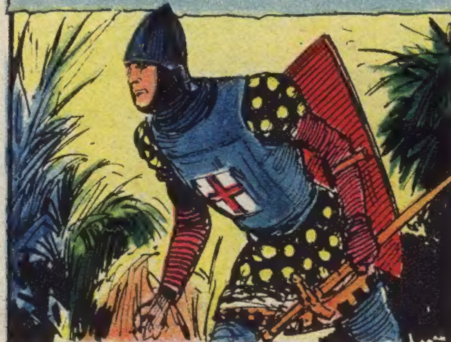

Terwijl Arnout zijn weg voortzet, gluurt er iemand door het groen... Een Turks spion...

Hij weet niet welk gevaar hem bedreigt en denkt alleen aan zijn vrienden die in gevaar verkeren en wier lot van hem afhangt...

Aan het hoofd van zijn leger rijdt Godfried stapvoets naar zijn doel. Hij vermoed niet dat de troepen van Bohemond in groot gevaar verkeren...

(Wordt voortgezet.)

DE UURWERKEN Tissot

DE HERTENPATROUILLE BIJ HET KAMPVUUR

Terwijl de Herten de bandiet gevangen nemen, komt de koster in het kamp en vindt nog alleen Reebok-die-slaapt...

Pardon, mijnheer, ik ben de koster. Men heeft me gezegd dat ik jullie Tissot-uurwerken moest stelen !

Ben je niet beschaamd de mensen in het putteke van de nacht te wekken ! En voor de uurwerken... is het toch te laat !

De koster snapt er natuurlijk niets van, doch daar komen de Herten met hun buit...

Het is Klaas, de grootste dronkaard van het dorp ! Hij luisterde ons af toen we ons plan uiteenzetten en heeft niet aan de bekoring kunnen weerstaan zes Tissot-uurwerken te bezitten !

Wat zal mijnheer pastoor zeggen ?

Zeg er aan niemand iets over, koster. Wij zullen Klaas vrijlaten op voorwaarde...

O alles wat je wilt, maar geen gendarmen... Niet de schande van de gevangenis !

Enkele dagen later verlaten de Herten het dorp. Klaas werd vrijgelaten. Hij heeft plechtig gezworen de belofte die hij aan Cari deed ook te houden...

Hier zijn 10 francs, baas. Neen, ik wil niet drinken. Leg het geld op zij ! Dat zal ik voortaan iedere keer als ik dorst heb doen en zo zal ik spoedig een TISSOT kunnen kopen !

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

DE MEEST VERSPREIDE FAMILIENAMEN

NAAST de 34.000 Janssens', de 29.500 De Smets' en de 22.000 Peters' die, zoals we reeds vroeger vertelden een boekje op de spaarkas hebben, vinden we nog drie typisch Vlaamse familienamen die veelvuldig voorkomen : Van den Berghe (18.000), Maes (17.750) en De Vos (17.500).

De oorsprong van de eerste naam is duidelijk : Van den Berghe (of Van den Berg) is zowel als Van den Heuvel, van Hul(le), Van Duyn(en) of Van den Kam, deze die op de berg, op de heuvel, de hil, het duin of de heuvelrug woont of gewoond heeft, zoals de Van Dale's en de Van den Daele's uit het dal komen. De naam stemt overeen met het Franse Dumont(t) en Du Monceau.

Van Cauwenberghe is hij die op de « Cauwen » (soort kraaien) dus kraaienberg woont, zoals Van den Bossche, Van den Haute, Van Houthem en Van Hout(te) de man is die uit het bos komt en Van de Walle, Van de Waulle (Frans : De Gaulle) degene is die de stadswallen bewoont.

Maes, Maas en De Maeseneer is een ambachtsnaam. Het betekent Malie (Frans : Maille) dit is de opening of « maas » van een net of vlechtwerk. Ten slotte De Vos, naam die ook in het Duits als familienaam voorkomt : Fuchs en in het Frans : Renard (verdietst als Reinaert). Het is een naam die duidt op vermeende of werkelijke sluwheid van een voorzaat. De Wolf is de spotnaam die een verre voorzaat kreeg om zijn weinig beminnelijk karakter.

HET LABEURPAARD

Deze helicopter van het Amerikaans leger werd labeurpaard genoemd. Op de romp kan je lezen Work Horse. Het is een vliegende kraan die jeeps, benzinevaten, enz., enz. kan verplaatsen zonder veel moeite.

FIETSECHO'S

IN Japan heeft men een fiets op de markt gebracht die je kan opplooien en in een boodschappentas steken. Hij weegt met volledige uitrusting slechts 15 kg. en een volwassen man hoeft geen schrik te hebben door de kader te zakken. Wij zien met belangstelling uit naar die Japanse fietsjes !

John Crichley rijdt sedert twintig jaar van Liverpool, waar hij woont, per fiets naar zijn werkplaats in een naburig stadje. Hij rekende uit dat hij in die tijd niet minder dan 93.600 mijlen aflegde en dat steeds op dezelfde fiets !

ENKELE MOOIE KOLIBRIS
in schitterende kleuren
vind je volgende week in ons blad.
Bestel je nummer dus nu reeds !

Een van de mooiste hoekjes van Vlaanderen : De brug over het kanaal te Damme, het land van Tijl Uilenspiegel.

MET DE CHOCOLADE-FABRIEK OP DE RUG

ZO trekken de Chinezen van dorp tot dorp. Hun materieel bestaat hoofdzakelijk uit een mortier, waarmede zij de cacaobonen fijnstampen, en een plat tafeltje waarop zij het poeder met suiker en andere smaakgevende producten vermengen. In een oogwenk kneden ze alles tot een fijn deeg. Misschien is deze chocolade niet zo lekker als de onze, maar het is een feit dat alle kleine Chinezen er dol op zijn.

JONG EN OUD GAAT NAAR FRANKRIJK

FRANKRIJK is bij uitstek een toeristenland en vele mensen wensen niet beter dan ieder jaar de zonovergoten Middellandse Zeekust te kunnen bezoeken. In het jaar 1952 schreven jeugdherbergen en jeugdkampen niet minder dan 60.000 toeristen op, die er voor één of meerdere dagen onderdak zochten. De jongelui, beneden de achttien jaar, die Frankrijk bezoeken komen meestal uit de Noord-Europese landen. De Latijnse landen daarentegen leveren de toeristen tussen de dertig en de zestig jaar.

Dit is wel een zeer eigenaardige statistiek, nietwaar ? Indien ze juist is, kan men er uit afleiden dat de jongelui uit het Noorden reislustiger zijn en meer houden van het trekken, kamperen en de jeugdherbergen dan de Zuiderlingen.

KEN JE ONZE "WEGENHULP"?

JE hebt die vriendelijke kerels, die iedere dag met hun gele motorfiets met sidecar over alle wegen van België rijden en men reeds van ver herkent, al dikwijls gezien. Zij helpen alle weggebruikers en daarom is hun naam goed gekozen : TOURING-WEGENHULP. Laten we even nieuwsgierig zijn en een kijkje nemen in die blinkende sidecar. Het is een rijdend atelier en bevat alles wat motorrijder of automobilist die pech heeft uit de nood kan helpen. De vriendelijke man van WEGENHULP bezit een kleine apotheek, hij heeft de lessen van het Rood Kruis gevolgd en kan de gewonden de eerste zorg toedienen.

Het is de man van TOURING-WEGENHULP die in de winter bordjes op de wegen plaatst om iedere weggebruiker er op attent te maken dat er gevaar dreigt. Hij is het ook die aan de radio meldt op welke wegen ijzel of sneeuw ligt en waar de automobilisten uiterst voorzichtig moeten zijn.

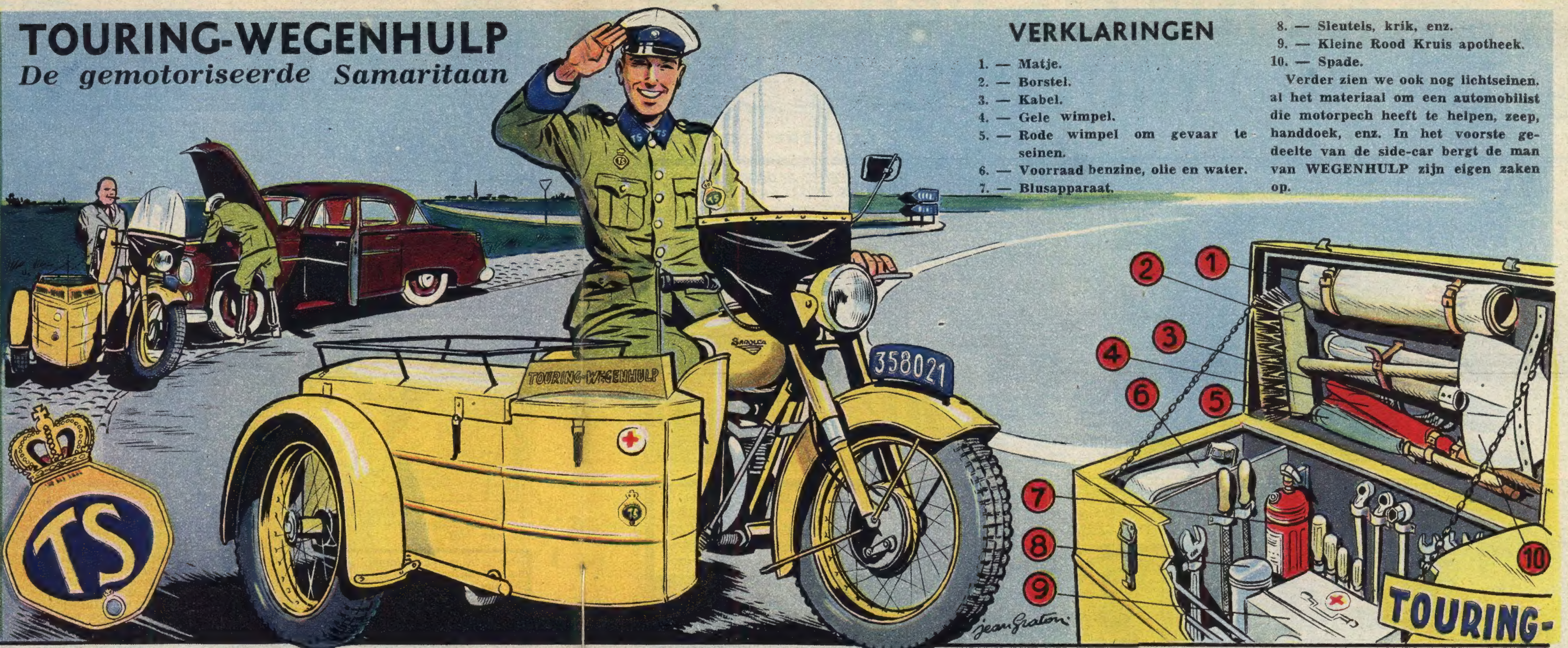
« Ik dien » is het devies van iedere man van WEGENHULP en hele dagen en bij goed en slecht weer is hij op de baan om iedereen met raad en daad bij te staan. Hij doet het met een glimlach ! Sommige automobilisten zijn lid van TOURING-WEGENHULP en hebben het kenteken « T. W. » op de voorruit van hun auto gekleefd. De man van TOURING-WEGENHULP groet hen in het voorbijrijden maar, hij groet ook de andere automobilisten en het geeft deze laatsten een veilig gevoel te weten, dat er mensen op de weg zijn die hen zullen helpen wanneer ze moeilijkheden hebben.

WEGENHULP bestaat in België vijf jaar en in die tijd legden die wakkere motocyclisten 16.640.749 km. af, of 416 keer de reis rond de wereld ! Ze herstelden 164.904 keer motorpech, hielpen bij 4.459 ongelukken en verpleegden 1.448 gekwetsten.

In Holland heeft men de sympathieke WEGENWACHT die in 1946 werd opgericht. Het is naar het voorbeeld van WEGENWACHT, dat men in België de WEGENHULP organiseerde.

TOURING-WEGENHULP

De gemotoriseerde Samaritaan

VERKLARINGEN

1. — Matje.
2. — Borstel.
3. — Kabel.
4. — Gele wimpel.
5. — Rode wimpel om gevaar te seinen.
6. — Voorraad benzine, olie en water.
7. — Blusapparaat.
8. — Sleutels, krik, enz.
9. — Kleine Rood Kruis apotheek.
10. — Spade.

Verder zien we ook nog lichtseinen, al het materiaal om een automobilist die motorpech heeft te helpen, zeep, handdoek, enz. In het voorste gedeelte van de side-car bergt de man van WEGENHULP zijn eigen zaken op.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Koenraad de Wolf en zijn soldaten rukken op naar het vlammend kruis boven op de Galgenberg. De Witte Ruiter wacht hen op. Wanneer de soldaten hem zien, vluchten ze verschrikt...

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKST EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De Kerels barricaderen de ingangen der kerk en brengen de vooraden voedsel, wapens en werptuigen, die zij in de kerk hadden opgestapeld, naar de toren... Ondertussen zijn verscheidene Gentse en Franse benden tot de plundering van het klooster overgegaan. Gervaas van Praet gaat de koning van de toestand op de hoogte brengen...

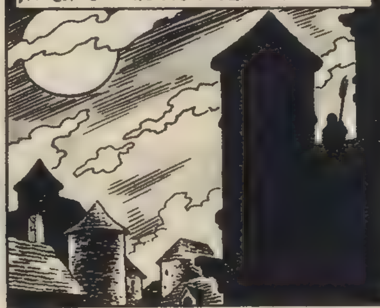

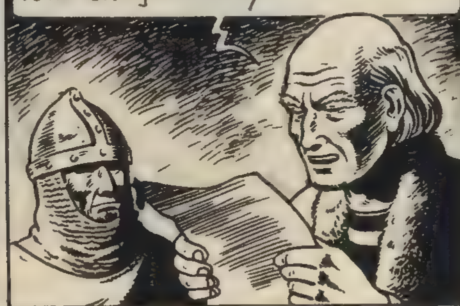

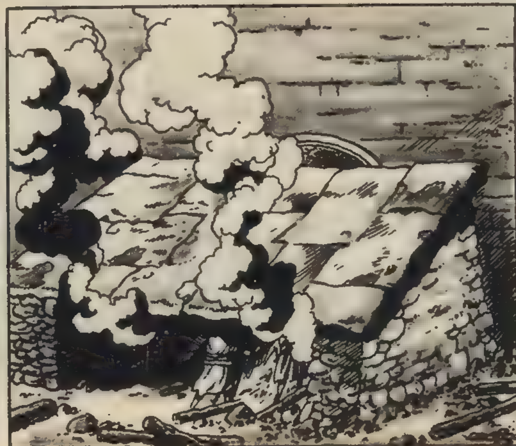

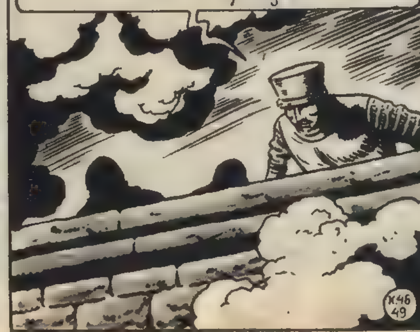

(Wordt voortgezet.)

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

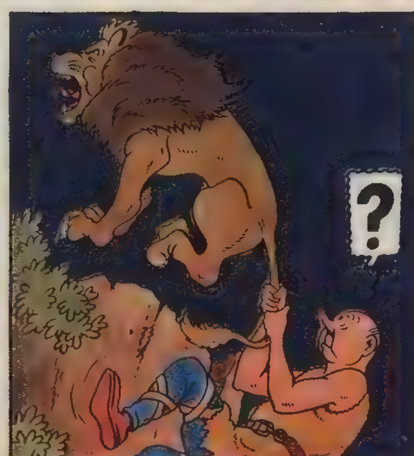

(Wordt voortgezet.)

BENTO

De Zwarte Hengst

EEN ROMAN VAN DITA HOLESCH MET TEKENINGEN VAN PAUL CUVELIER

LOBO VERGEET ZIJN VRIENDEN NIET

De nacht is klaar. De maan staat helder aan de hemel en de sterren glanzen zo dicht bij, dat het haast lijkt of men ze met de handen kan grijpen.

— Men zou zeggen, dat de maan lust heeft om te wenen, zegt Albenzio.

Hij haalt de guitaar en zet zich naast Fernando op een boomstronk. Hij speelt oude liedjes en melancholische wijsjes. Fernando zingt zacht mee.

Lobo ligt vóór de mannen op de grond, zijn kop rust voor de ene helft op de voeten van Fernando, voor de andere op die van Albenzio. Wanneer Albenzio ophoudt, kijkt hij de mannen aan en strekt de oren.

— Hij maakt reeds deel uit van de familie, zegt Fernando. Eerst was hij bijna zo wild als een wolf, nu is hij trouw en aanhankelijk.

— Ik was er van overtuigd, dat hij zijn stoet niet zou verlaten ! Nu blijft hij braaf op de hoeve en het is net of hij zijn makkers vergeten is.

Lobo springt op, hij snuift en jankt. Dan huilt hij lang. Hij neemt de handen van Fernando en van Albenzio en wil hen meetrekken.

— Wees kalm, Lobo ! Als je er lust toe hebt kan je immers gerust gaan wandelen. . .

Lobo snuift de lucht op, bekijkt de mannen, likt even over hun voeten en rent als een pijl uit een boog weg...

Albenzio haalt de schouders op terwijl Fernando lacht :

— Neen, hij is de paarden nog niet vergeten, jongen !

Nauwelijks is de hond verdwenen of ruiters komen het erf opgestormd : :

— De campo brandt ! De campo brandt ! roepen ze...

De mannen zadelen hun paard, hakken takken af en maken er dikke bussels van. De vrouwen snijden het gras rond de huizen, gieten water over de rieten daken, sluiten de varkens en het gevogelte bij de huilende kinderen in huis op. Dan rijden de gaucho's naar de rivier waar ze zich met de takkenbossen opstellen. Wanneer een genster over de rivier komt, moet die dadelijk gedoofd worden, of het is een ramp...

Gelukkig heeft het water de vijand reeds de pas afgesneden. Aan de overkant van het water zien ze hier en daar nog vlammen. Dikke rookslierten hangen over het land.

Met hangende tong loopt Lobo naar de rivier en bereikt al zwemmend de overkant. Hij schudt zijn pels af, loopt naar het verbrande land. Af en toe blijft hij staan en zoekt sporen. De grond is heet en soms trekt hij huilend z'n poot terug, likt de verbrande plek even en loopt voort. De campo is een grijze, troosteloze vlakte. Lobo erkent de vertrouwde plaatsen niet meer.

Eindelijk vindt hij de plek waar hij voor het laatst met Bento en zijn stoet verbleef. Alles is er verbrand en hopeloos leeg. Niets beweegt er. Lobo ruikt verbrand vlees en huilt. Hij loopt nu tegen de wind in en vindt verbrande kalfjes en veulens. Hij besnuffelt hen en loopt voort. Z'n poten doen vreselijk pijn door zo lang op de verbrande aarde te lopen. Totaal uitgeput bereikt hij de kleine hoeve van Fernando. Doodop valt hij op de drempel neer. De twee mannen, die van de rivier terugkomen, vinden hem. Z'n pels is op vele plaatsen verschroeid. Fernando doopt enkele windels in olie en verbindt Lobo's poten. Dan dragen ze hem naar binnen en leggen hem op een schapenvacht. Albenzio zet een schotel eten en een beker water dicht bij de hond.

Bij het eerste morgenkrieken, brengt men de runderen, de paarden, de schapen naar de fazendas. Vele dieren zijn omgekomen, andere vielen neer van uitputting toen ze de veilige oever van de rivier bereikt hadden. De boeren hebben de handen vol om de dieren te bedaren. Ze zijn vreselijk opgewonden en het geringste incident kan opnieuw een paniek veroorzaken.

Fernando en Albenzio zijn er in geslaagd hun eigen kudden binnen te drijven en helpen nu die van hun buren in veiligheid brengen. Wanneer er gevaar is, vraagt niemand zich meer af aan wie de dieren toebehoren, die komen opdagen omdat iets hen instinctmatig naar de mens toe drijft wanneer ze zichzelf niet meer helpen kunnen.

De gaucho's zijn in hun element. Hele dagen blijven ze in het zadel want nog rennen er dieren half wild van schrik over de campo's en het is niet makkelijk hen weer te vangen. Albenzio draaft rond de paarden. Zijn eigen rijdier laat de kop hangen van vermoeidheid. Daar Fernando alle beschikbare paarden aan zijn buren leende, blijft er nog alleen de merrie die Albenzio ten geschenke kreeg, en enkele jonge dieren die nog niet afgericht werden.

De roodbruine merrie, die Noiva werd gedoopt, gedraagt zich prachtig de laatste dagen. Ze laat zich gewillig zadelen en ze toont veel weerstandskracht tegen de vermoeidheid. Albenzio heeft een groot vertrouwen

LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE K

Jullie krijgen het Woord

WAT DENK JE OVER DE NIEUWE PRESENTATIE VAN ONS BLAD ?

Dit is nu reeds het zevende nummer van « Kuifje » sinds we heel wat bladzijden meer in de verf hebben gezet en enkele nieuwigheden brachten. Onze lezers hebben daar doorgaans veel smaak in gevonden. Ziehier wat ze er weten over te vertellen.

Uw blad is waarlijk een streling voor het oog, verklaart **WILLEM CLAEYS, VAN BRUSSEL.** Geen weekblad in België is zo leerrijk, kleurrijk en tot in de puntjes verzorgd. Ik heb me al dikwijls afgevraagd hoe het mogelijk is zo'n verzorgde uitgave te brengen tegén zo 'n lage prijs. » Dat is het geheim van onze uitgever, Willem. Hij wil van « Kuifje » niet alleen het beste jeugdblad van ons land, maar tevens het beste van Europa maken !

WIM VAN SANDE, VAN HERENTHALS, schrijft dat hij er geen ogenblik aan twijfelt dat « Kuifje thans het interessantste jeugdblad is.

De rubrieken die in je blad verschijnen zijn prachtig, laat **BART LIEBAERS, VAN SINT-GENESIUS-RODE** weten, en hij voegt er aan toe : « Wat ik niet wil missen is moderne mechaniek en « Kuifje op Reportage », en hij besluit : « Ik vind « Kuifje » zeer aantrekkelijk en mooi ! »

Ik heb « Kuifje steeds met vreugde gelezen, verzekert **HUGO MONDEN, VAN ANTWERPEN.** Maar nu het helemaal verbetert is, lees ik het liever. Vooral mijn lievelingsverhaal « Mannen op de Maan », waarin Hergé de adembenemende avonturen vertelt van « De eerste mensen op de maan. »

De nieuwe rubrieken geven ons weekblad nog grotere aantrekkingskracht, zo schrijft **MARCEL CLAES, VAN ANDERLECHT.** Zijn geliefkoosd verhaal is « De Kerels van Vlaan-deren ». En Marcel verklaart zijn voorkeur : « Ik ben Vlaming met hart en ziel. Alles wat de geschiedenis van mijn welbemind Vlaanderen betreft, boeit mij uitermate.

Ik vond « Kuifje » zeer mooi, en hoop dat het steeds zo mooi zal blijven », schrijft **RAYMOND RAEMAEKERS, VAN DEURNE BIJ ANTWERPEN.** Hij spaart ons ook zijn kritiek niet, en dat stel ik zeer op prijs. « Ik vind dat er te veel

LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE KUIFJE ● LEVE K

in zijn paard. Lobo, die weer lopen kan, komt uit de hoeve. Hij hinkt nog en likt nu en dan zijn poten terwijl hij zacht jankt.

Wanneer hij ziet dat Albenzio de merrie gehaald heeft, volgt hij met kennersblik iedere beweging van zijn meester en het paard.

WANNEER Albenzio in het zadel zit, leest hij zulk 'n smeekbede in de ogen van het trouwe dier, dat hij het hart niet heeft hem weg te zenden..

— Kom, Lobo, kom. We zullen hem gaan zoeken. Misschien hebben we met ons tweeën meer kans. Maar als jij er genoegen mee genomen hebt als een gek rond te lopen, zullen we voor niets gaan! En dan zou je lelijk in m'n achting dalen, hoor vriend!

— Je zult lang moeten zoeken, want Bento is niet bij de paarden die gevonden werden of naar de fanzenda gelopen kwamen. Tussen de runderen vond men enkele paarden van zijn stoet. Een hengst verlaat zijn stoet niet zo gemakkelijk, zeker Bento niet. Er moet hem iets overkomen zijn! Neem olie en linnen mee. En vergeet niet dat je een kogel in je revolver hebt voor geval het dier te veel moest lijden!

Albenzio klopt zijn merrie op de hals en ze vertrekt dadelijk op een drafje. De hond loopt vooruit, keert terug en bijt in haar kuiten. Het is net of hij vergeten heeft hoe erg hij er aan toe was na zijn eerste speurtocht. Hij vergeet zelfs te hinken! De merrie draaft vlugger. Lobo is tevreden en loopt vooruit, naar de rivier toe

De merrie en haar veulen, door Lobo trouw bewaakt, werden door Albenzio gevonden en naar de hoeve gebracht. Bento is nog steeds vrij, doch een vreselijke brand teistert de campo en al de kudden vluchten. Uitgeput springt hij in een moeras. Het slijk sluit zich vast om Bento's lijf...

Albenzio vraagt zich af of Lobo weet waar zijn vriend gebleven is, of hij misschien tijdens zijn eerste speurtocht toch een spoor van hem ontdekte doch niet meer de kracht had verder te zoeken? Maar neen, dat is bijna niet mogelijk. De campo is zo uitgestrekt en misschien zijn er hier en daar toch wel plekken door de brand gespaard gebleven. Of, zou Bento zich nog liever in de vlammen gestort hebben, dan help te zoeken bij de mensen? Ook dat is mogelijk maar dan zullen de olie en de windels, die Fernando heeft meegegeven, niet meer baten.

Lobo weifelt even, kijkt naar alle kanten en springt dan resoluut het water in. Het paard volgt heel voorzichtig. Tot daar voert de wind fijne, grijze asse aan.

Aan de andere kant is alles grijs en verlaten.

— Indien Bento hier gebleven is, denkt Albenzio, kan ik niets meer voor hem dóen.

(Wordt vervolgd.)

Volgende week :

DE LASSO VAN ALBENZIO

LEVE KUIFJE • LEVE KUIFJE • LEVE KUIFJE • LEVE KUIFJE

tekenverhalen zijn. Ik zou meer reportages willen. » Raymond leest liefst « Het Gele Teken ».

IN heel « Kuifje » vind ik niets wat ik ook maar zou kunnen afkeuren, schrijft **WILFRIED ALLAERT, VAN BERCHEM.**

ANDRE KONIECZNY, VAN WINTERSLAG, vertelt dat ook hij « Kuifje » heel goed vindt. Liefst leest hij « De Witte Ruiter » (ons nieuwste tekenverhaal), « Pom en Teddy » en natuurlijk ook « Mannen op de Maan ». Zijn zusterke vindt « Kuifje » ook mooi, maar betreurt dat er niet veel voor meisjes in staat. Zijn vader leest « Kuifje » ook graag, maar voor hem zijn onze drukletters wat te klein. Moest er nu nog een Indianenverhaal in ons blad gepubliceerd worden, dan zou André « Kuifje » het ideaal jeugdblad vinden. We zullen ons best doen, André, om aan je wensen tegemoet te komen.

HENDRIK DAENEN, VAN LANDEN, schreef me ook wat hij over het nieuwe « Kuifje » denkt. En aan het slot van zijn brief verklaart hij : « Meneer, ik vind alles goed! Voor mij moet er niets meer veranderen. » Dat is wel aangenaam om lezen, maar wij van onze kant, zullen er voor zorgen dat het nog beter wordt.

Ik dank al onze vrienden voor hun spontane opinies. Die zijn voor ons zeer interessant. Want ze geven ons de verzekering dat heel onze ploeg in de goede richting werkt. En die zekerheid is de beste aansporing om het nog beter te doen!

Al onze vrienden, die hier hun naam vinden, krijgen een mooi geschenk.

KUIFJE ondervraagt zijn vrienden

Werk mee aans ons speciaal KERSTNUMMER en stuur ons een kort en mooi

KERSTVERHAAL

of KERSTANECDOTE

Het mag niet langer zijn dan één bladzijde van een schrijfboek en het moet ons toekomen ten laatste Dinsdag 24 November a.s. De mooiste teksten zullen gepubliceerd worden in « KUIFJE » en er zijn ook prachtige prijzen te winnen.

LEVE KUIFJE • LEVE KUIFJE • LEVE KUIFJE • LEVE KUIFJE

DE LIJST VAN ONZE GESCHENKEN VIND JE OP BLADZ. 19

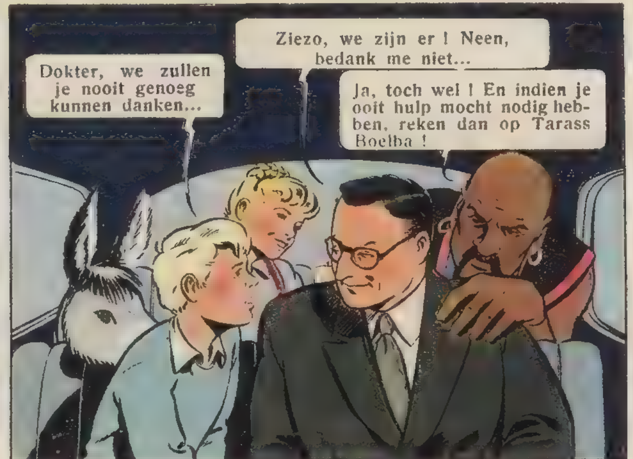
(voortgezet.)

Tekst en tekeningen POM EN TEDDY van Frans Craenhals

Tarass Boelba vindt Pom gaaf en gezond terug. Het koud bad heeft de koorts als bij toverslag genezen. Iedereen is gelukkig. Doch, daar komen de gendarmen...

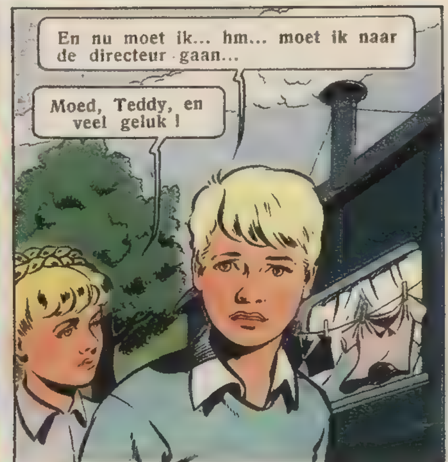

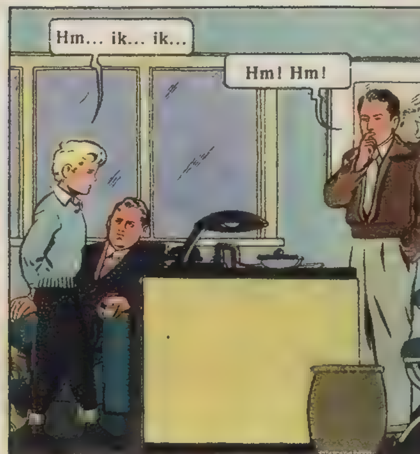

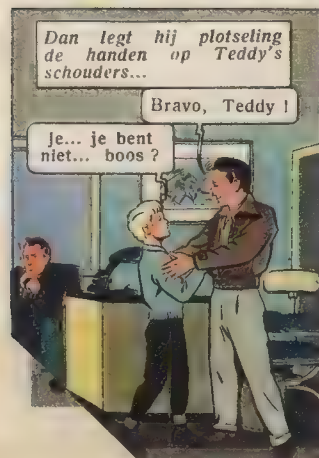

(Wordt voortgezet.)

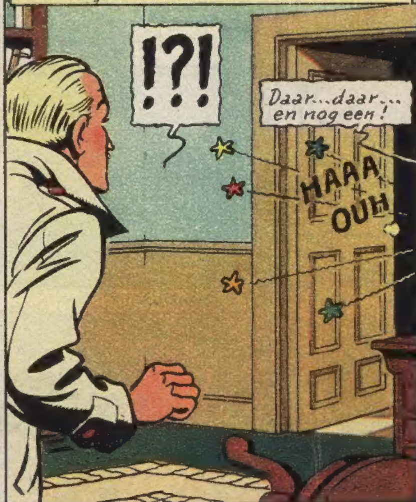
HET GELE TEKEN

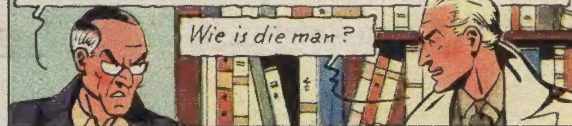
Blake vreest dat Septimus het slachtoffer zal worden van het Gele Teken en gaat hem opzoeken. De ouwe heer is vreselijk zenuwachtig en Blake geeft hem de goede raad Londen voor een tijd te verlaten...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

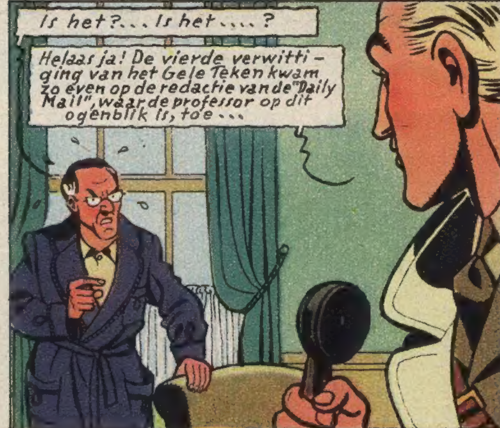

(Wordt voortgezet.)

HET ZEEHONDENEILAND

Een sluwe wezel slurpte drie eieren van Witte Vleugel uit. Intussen spant Dudley een strik om Witte Vleugel te vangen en te braden. Om dit doel te verwezenlijken wil hij ook Duke gebruiken...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE op reportage

DE TELEVISIE IS ER!...

DE KUIFJE'S BON

ONZE GESCHENKEN

1. **Prentkaarten KUIFJE**: (vijf prachtige kaarten in kleuren) ... ... **per reeks** 50
2. **Afdrukplaatjes KUIFJE**: zes reeksen zijn verkrijgbaar: De Scepter van Ottokar — Het Zwarte Goud — Mannen op de maan — Kwik en Flupke — De Blauwe Lotus — Kuifje in Congo, **per reeks** 50
3. **Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT**: acht mooie verhalen in kleuren. 4 reeksen. **Per reeks van 50 prentjes** 75
4. **KUIFJE's wimpel**: drie kleuren 100
5. **Chromo's ZIEN EN WETEN** reeksen van ZES prachtige chromos. Zijn verkrijgbaar de reeksen:
   - VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914) reeksen 1 en 2 **Per reeks** 100
   - VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 6. **Per reeks** 100
   - LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2 ... ... **Per reeks** 100
   - SPOORWEGEN, reeks 1 **Per reeks** 100
   - MARINE, reeks 1, **per reeks** 100
   - AUTOMOBIEL, reeks 1 **Per reeks** 100
6. **De collectie de ANTWERPSE DIERENTUIN**: Omslag met 20 foto's in relief met SPECIALE BRIL. **Per omslag** 200
7. **Portefeuille KUIFJE**, nieuw model 250
8. **KUIFJE's Puzzle** op hout ... 500
9. **Blokjesspel KUIFJE** 500
10. **Speciaal abonnement op het weekblad KUIFJE** (tien nummers) 500

Opgelet !

In dit nummer van « KUIFJE » vindt je een Bon van één punt!

Onze abonné's vinden een tweede bon op het adresbandje van hun blad!

DE laatste week vóór de officiële opening van de televisieuitzendingen in België zonden de Vlaamse Nieuwsberichten iedere avond een vraaggesprek met de leiders van de TV-diensten uit, onder de rubriektitel: « De Televisie komt ! »

Je zult deze interviews met belangstelling gevolgd en naar een gelegenheid gezocht hebben om de eerste uitzendingen te kunnen zien. Er zullen maar weinig lezers geweest zijn die die kans hebben gekregen, want het aantal TV-toestellen is in ons land nog zeer gering. Nu de TV er eenmaal is, zal het aantal toestellen van week tot week toenemen, en na Nieuwjaar zullen ze waarschijnlijk als paddestoelen uit de grond schieten, want vele cafés, winkels, feestzalen zullen dadelijk een TV-toestel als lokmiddel gaan gebruiken en zodra het publiek zich degelijk heeft rekenschap gegeven van het hoge peil, de duidelijkheid en de boeiende beelden van de Vlaamse TV-uitzendingen zullen de vaders hun gezin... en zichzelve met een eigen TV-toestel bedenken.

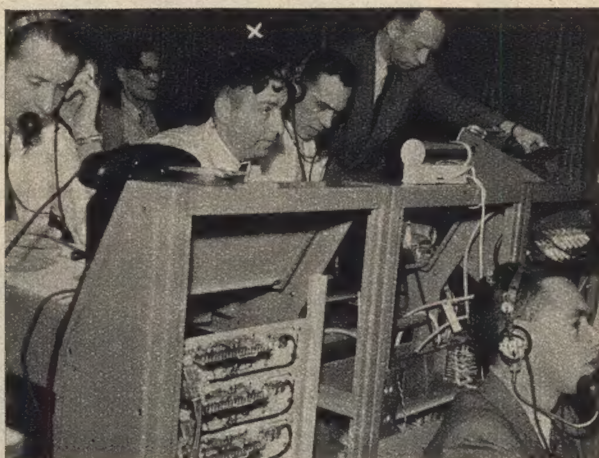
Kuifje was natuurlijk van de partij op de officiële opening van TV-uitzendingen. Zoals het goede reporters betaamt, hebben we daar een reeks foto's gemaakt waarvan we vandaag de eerste brengen.

Volgende week zullen we je aan de hand van enkele andere foto's een duidelijk idee trachten te geven van het tot stand komen van een TV-programma.

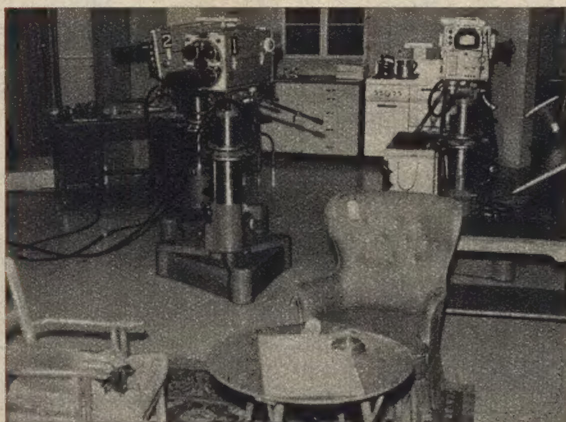
Johan de BRABANDER.

Dit is de heer Leysen, de grote baas van de Vlaamse TV-uitzendingen die ons hartelijk onthaalde en de toelating gaf een kijkje te nemen in zijn studio's. Beste dank daarvoor, mijnheer LEYSEN en proficiat voor de eerste uitzendingen die waren waarlijk zeer goed !

Hier zie je regisseur BERT JANSSENS (x) aan het werk, omringd door al zijn medewerkers. Hij bewerkte het toneelstuk « Drie dozijn Rode Rozen » voor de TV, en leidde de repetitie en de uitzending van dit werk op de inaugurale avond.

En dit is een kijkje in STUDIO 6, de alchimistenkamer waar al de TV-programma's worden opgenomen. Op het voorplan zie je een salondecor.

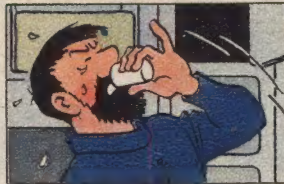
Dit is RIK VAN DEN ABBEELE, de leider van de documentaire uitzendingen en van het jeugduurtje !

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

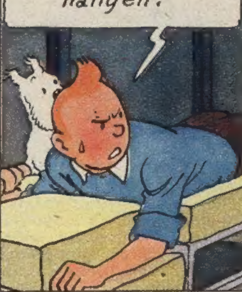
MANNEN OP DE MAAN...

Zal de maanraket behouden op de aarde terecht komen? Haddock ziet de toekomst heel somber in en neemt een kloek besluit...

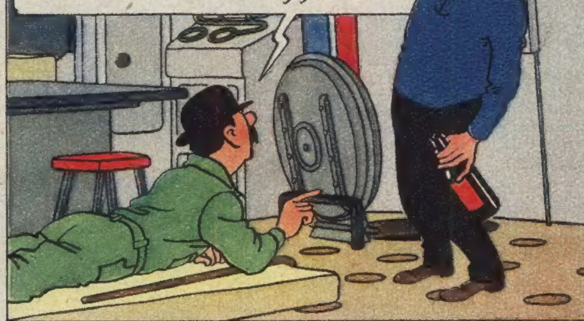

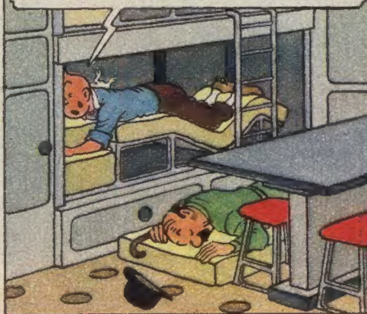

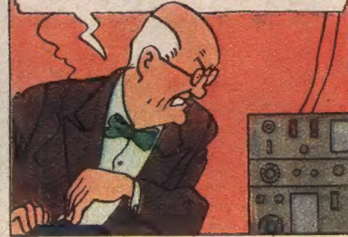
Een half uur later

(Wordt voortgezet.)